

Crònica social

Un assaig interessant

S'ha produït a la Gran Bretanya un fet que si de moment no es tradueix en resultats concrets, té, com a símptoma, el màxim interès i és possible que a la llarga arribi a crear noves normes en les relacions industrials.

Ens referim, és clar, a la iniciativa de Sir Alfred Mond que la premsa diària aquests dies ha popularitzat. S'ha popularitzat i s'han fet molts comentaris a l'entorn d'aquesta iniciativa, però no s'ha tingut prou cura en donar a conèixer els punts concrets sobre els quals està bastida. No serà sobrer, doncs, d'oferir als nostres lectors interessats per aquestes qüestions una rescenció fidel d'aquesta iniciativa i dels punts que abarca.

Sir Alfred Mond, representant un grup de patrons molt important de la indústria anglesa, dirigí al Congrés dels Sindicats britànics una invitació per a prendre part en una Conferència on es discutiria la reorganització de la indústria i de les relacions industrials. El Congrés dels Sindicats acceptà la invitació i delegà al seu President Mr. Ben Turner, al seu Secretari Mr. W. Citrine i 28 membres per representants. Els patrons nomenaren altres tants, al cap dels quals figurava l'iniciador de la Conferència Sir Alfred Mond, qui fou nomenat President, a proposta de Ben Turner.

Sir Alfred Mond declarà de bell antuvi que els patrons assistien a la Conferència amb caràcter particular, sense ostentar ni llurs associacions ni almenys llurs empreses. Digué que les transformacions operades en la indústria en els darrers temps tendien cada dia més a suprimir els contactes personals i a col·locar el factor humà en l'últim lloc de l'engrenatge industrial. Que això era un mal que calia remeiar i que convenia, a més a més, examinar de tant en tant les relacions industrials per tal que tots els elements que participen en la producció trobin els mitjans de millorar la indústria i les persones ocupades.

Concretament, li semblaven susceptibles d'ésser estudiats per la Conferència els següents problemes:

Millorar l'organització de la indústria mitjançant les funcions, la racionalització, la introducció de nous procediments i de nous sistemes tècnics i administratius i la solució dels problemes que afecten a la mà d'obra.

Augment de la seguretat i millora de les condicions dels obrers.

Reformes socials relatives principalment, a l'habitació, a la higiene, a l'ensenyament i al segur contra l'atur.

Efecte dels impostos nacionals i municipals sobre el desenvolupament de la indústria.

Causes dels conflictes del treball i mitjans d'evitar-los.

Participació en els beneficis, entenent que l'obrer no solament té dret a un salari fix, ans convé que estigui interessat en la prosperitat general de la indústria que l'ocupa.

Creació d'un Comitè permanent per examinar periòdicament les qüestions relatives a la indústria.

Aquests són els problemes que es proposaven a la Conferència. Una cosa amenaçava fer inútil tota deliberació: la declaració del caràcter personal amb què hi anaven els patrons. Si s'arribava a solucions pràctiques, si de l'exposició dels punts de mira sorgien normes concretes de reorganització de la indústria, qui n'assegurava el compliment? No es corria el risc de restar tot reduït a uns debats acadèmics, més o menys brillants?

Això devia pensar Ben Turner en declarar que el sindicalisme recolza essencialment en el principi de l'organització i que la defensa dels obrers la duu a cap per mitjà de les organitzacions i no per la gestió individual. Per això declarà que els Sindicats desitjaven, en allò que fos possible, entendre's amb grups organitzats que tinguessin no solament la voluntat, sinó també el poder d'executar els acords que s'adoptessin. Així, doncs, — preguntà — quines són les mesures que podria adoptar el grup patronal per assegurar als acords adoptats per la Conferència l'adhesió més àmplia i completa? Per la seva banda, — afegí — el Consell general pot contribuir eficaçment a l'execució dels Convenis concertats. Cal que aquesta Conferència sigui un esforç seriós, per part dels homes responsables, per a defensar les indústries nacionals, trobar la manera de sortir de l'estat caòtic actual i encaminar la nació i la indústria vers el benestar i la prosperitat.

En resum, s'acordà que per tal de continuar els treballs de la Conferència es nomenés una Comissió mixta.

* * *

Com es veu, la tendència d'aquesta iniciativa no és completament inèdita. És una modalitat més dels corrents avui en voga per a determinar un apropament entre els patrons i obrers i fer més humanes les relacions entre el capital i el treball. És, si voleu, una manera d'anar madurant aquella clàusula incrustada en el Tractat de pau que afirma que el treball no és pot considerar com una simple mercaderia. És el reconeixement explícit, per part dels que semblaven haver-ho oblidat, que a despit de la progressiva perfecció del maquinisme el factor humà caldrà sempre tractar-lo amb una ètica i uns principis purament humans.

La novetat consisteix en el punt de partida de la iniciativa. Si us hi fixeu, notareu que tots els problemes que Sir Alfred Mond suggereix com a susceptibles d'estudi, són ja antics en els programes de les reivindicacions obreres. Un dels blasmes més forts del socialisme contra la burgesia es fonamenta en el fet de considerar el treball com una simple mercaderia, sotmesa als alts i baixos de la llei de l'oferta i la demanda, amb les tongades de depressió i misèria que aquesta llei comporta. S'assenyalava aquest fet com un dels principals mals de l'organització burgesa de la societat. No és sorprenent, doncs, que ara siguin els patrons d'un dels Estats de més puixança industrial els que decla- rin que efectivament això és un mal que cal remeiar?

Tots els altres problemes són també postulats que l'obrerisme ha perseguit des del seu origen.

La importància simptomàtica de la iniciativa de Sir Alfred Mond s'escau precisament en donar a comprendre que aquells postulats ja no poden ésser aspiració exclusiva d'una classe, sinó que poden determinar un interès coincident dels diversos factors socials. Per a donar una imatge exacte d'aquest fet, diríem que significa la penetració pacífica del socialisme.

Una altra novetat encara volem remarcar: el fet de cercar una intelligència directa entre els elements afectats, prescindint d'intermediaris. Fins ara, les noves relacions industrials tendien a obtenir la intervenció de les institucions polítiques. Ni en l'organització ni en els treballs posteriors de la Conferència es compta amb la cooperació governamental. És que la vida social ha superat ja la vida política i aquesta li és un destorb? És que s'estableix un divorci inevitable? És que es determinen dues funcions paral·leles?

JOAN ARNAL